Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro

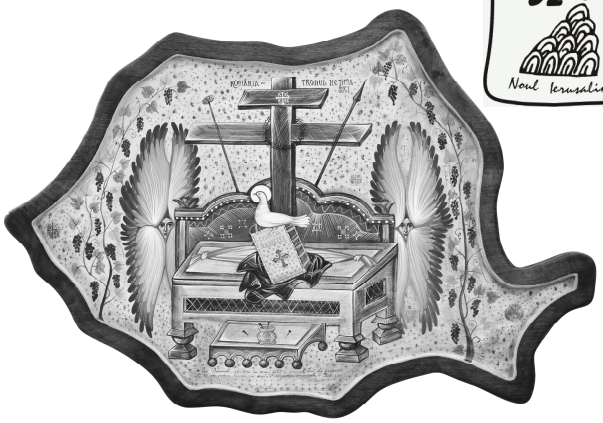
www.noul-ierusalim.ro

216

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis sia-uzit de cei stătători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Putna.

Editura RO-EMAUS București 2014

92 + Noul Ierusalim

februarie – aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu

Iubiţi-vă ţara, o, fii români, căci ţara în care voi staţi are nume mare în cer, şi se cheamă după Scripturi Ţara strălucirii, şi nu dau cei înţelepţi din tine, o, ţara Mea de azi, nu dau să se uite bine şi să vadă bine în cuvântul Meu cel de azi şi să înţeleagă cu Mine venirea Mea cea de acum cuvânt pe vatra neamului român.

pagina 23

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Lucrarea pe care Tatăl Mi-a dat-o s-o săvârşesc în zilele acestea este să vin cuvânt pe pământ, să vin cu sfinţii, să venim purtaţi de îngeri, Eu şi sfinţii Mei. Sunt Domnul, Iisus Hristos, sunt Cel ce M-am dovedit acum două mii de ani Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi tot pământul M-a aflat, iar apoi M-au dovedit din unii în alţii sfinţii Mei, purtătorii de har, purtătorii de Dumnezeu. O, cine sunt purtătorii de Dumnezeu? Sunt cei în care trăieşte şi lucrează Dumnezeu cu viaţa Sa şi cu lucrarea Sa şi sunt ei între cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, după cum este scris în Scripturi despre cei ce se sfinţesc pentru Domnul şi pentru lucrările Lui peste pământ.

O, sunt plin de cuvânt în zi de duminică, întâia duminică a Postului Mare, pe care părinţii cei sfinţi ai bisericii Mele au numit-o de la început pomenirea dreptei credinţe, duminica ortodoxiei. O, ce

frumos este când se face ordine în casă! Aşa au făcut sfinţii părinţi, au pus ei ordine în biserică, în casa Tatălui Meu şi a Mea şi a lor şi a fiilor lor, fii ai lui Dumnezeu între cei ce sunt fiii oamenilor. O, ce frumos este să grăim despre credinţă şi despre părinţi, ce frumos!

O, pace vouă, pace vouă, câţi sunteţi biserică a Mea, casă a lui Hristos pe pământ! O, pace şi vouă, vouă, celor ce sunteţi puţin asemenea fiilor adevăraţi ai bisericii Mele! Biserica înseamnă casa Domnului, poporul Domnului. Fiecare popor are un stăpân care îngrijeşte sau nu îngrijeşte de poporul peste care stă aşezat mai mare, şi fiecare popor stă sau nu sub ascultarea stăpânului de peste el, îşi iubeşte sau nu stăpânul, cârmuitorul său. O, aşa este şi cu poporul care se cheamă popor ortodox pe pământ în mijlocul popoarelor care stau sub cârmuire fără de credinţă şi de supunere şi de dragoste de Dumnezeul Cel adevărat. Cel ce a făcut cerul şi pământul, Acela este Dumnezeul Cel adevărat, şi a făcut El văzutele şi nevăzutele Lui. Chiar dacă toţi fiii pământului ştiu şi cred aceasta mai devreme sau mai târziu în viaţă şi în credinţă, aceştia nu ascultă de Dumnezeu, dar între ei sunt cei puţini, cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, şi aceştia sunt sub iubirea Mea, sub ocrotirea Mea, căci se dau sub stăpânirea Mea, se dau Mie şi merg pe calea cea dreaptă a mersului cel pentru om, pe calea ortodoxiei merg şi o împlinesc pe ea după toată rânduiala ei, căci Eu am spus pentru toţi: *«Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa»*, şi toţi cei care Mă aleg pentru acestea ce înseamnă Dumnezeu cu omul şi pentru om, ei sunt poporul Domnului, casa Mea sunt ei, biserică a Mea sunt ei, iar Eu sunt Stăpânul lor, Dumnezeul lor, dar sunt Păstorul lor dacă ei sunt fiii credincioşiei.

O, cu cine poposesc Eu în duminica aceasta la masă de cuvânt pe pământ? Am venit cu părinţii bisericii şi grăim unii cu alţii înaintea poporului Domnului, înaintea fiilor cuvântului Meu din zilele acestea, care sunt casa Mea şi a cuvântului Meu când Eu vin cuvânt pe pământ.

O, pace vouă, celor ce aţi cârmuit prin vreme biserica Mea şi aţi dat ei rânduielile sfinte pentru un mers frumos pe cale cu Mine al fiilor bisericii, al celor ce M-au ales pe Mine cale şi adevăr şi viaţă a lor! E zi de duminică şi avem petrecere cerească aparte, avem de grăit bisericii. Binecuvântată să fie lucrarea Mea şi a voastră în ziua aceasta de învăţătură sfântă peste fiii lui Dumnezeu, peste casa Domnului pe pământ. Amin.

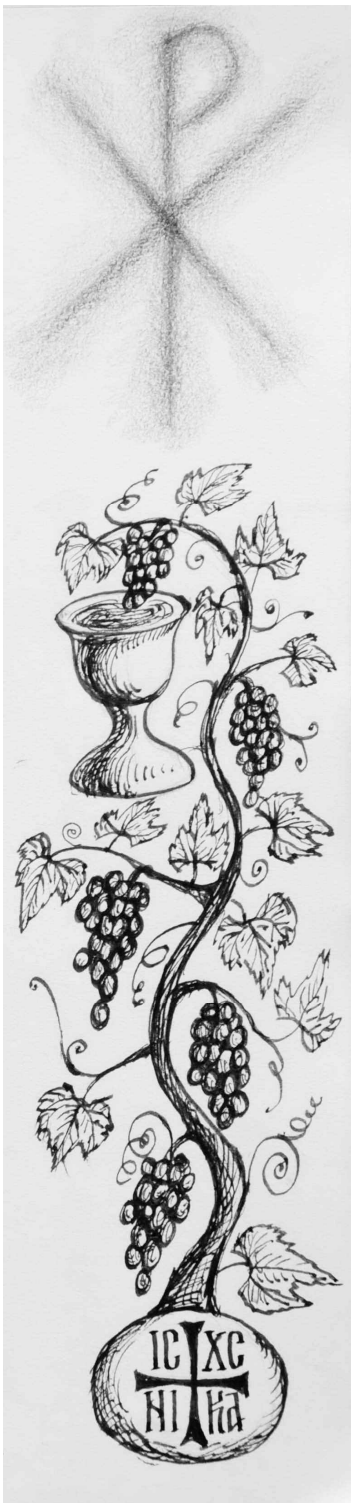
— *O, ce frumos, Doamne, ce frumos este când se face ordine în casă şi când apoi se păstrează ea pentru toată sfinţenia şi frumuseţea casei! O, ce frumos! Noi aceasta am făcut în vremea luptei noastre pentru Tine pe pământ, pentru împărăţia cerurilor cu noi. Am pus ordine cerească în casa Ta, în biserica Ta, şi am lăsat-o peste ea, ca să fie păstrată această ordine, Doamne.*

O, ce frumos este să grăim din cer despre casa lui Dumnezeu de pe pământ, despre ordinea din ea, despre credinţă şi despre părinţi, o, ce frumos, Doamne! E grea vremea pe pământ, şi aşa a fost ea mereu pentru cei ce au dorit după Tine cu adevărat, şi iată, pe pământ nu mai este, nu se mai îngrijeşte nimeni de casa Ta, o, Doamne. Casa Ta este poporul cel ortodox, dar ce puţin se mai ţine ordinea în casa Ta, Doamne! O, venim noi, noi, cei cu mila de turma Ta aşa cum am fost şi pe pământ, plini de milă pentru omul fără Dumnezeu pe cale. Venim noi să-i mângâiem, să-i întărim pe cale pe cei ce Te iubesc şi Te doresc viaţă a lor.

O, fii ai bisericii, biserica este casa Domnului şi a fiilor cei credincioşi şi as-

cultători Lui. O, luaţi seama bine cum vă numiţi şi cum vă preţuiţi numele de creştin ortodox, că iată, sunt arătaţi cu degetul fiii ortodoxiei, şi se smintesc fiii oamenilor din pricina lipsei de ordine sfântă peste casa Domnului şi peste mersul poporului ortodox.

Şi acum, o, părinţi păstori peste biserică, voi aveţi nume de păstori şi aveţi de păstorit viaţa bisericii lui Hristos. Noi am păstorit spre Domnul turma ortodoxiei. Voi cum lucraţi? Lucraţi tot ca noi? Aveţi voi grijă să fie turma pe cale cu păşune pe ea, şi nu prin spini rătăcind? O, nu cumva să fiţi lupi. Aveţi grijă ce lucrare faceţi şi ce aduce ea peste poporul Domnului. O, aveţi grijă să faceţi deosebire între lup şi păstor, căci lupul are numai haină de păstor, iar asemănarea cu Păstorul Hristos n-o are, şi nu poate unul ca acesta să facă lucrarea lui Hristos peste biserică. O, aveţi grijă să nu vă păstoriţi pe voi înşivă şi atât, ca nu cumva să luaţi plata păstorilor năimiţi şi să fiţi pedepsiţi cu pedeapsa lor. Aşadar iubiţi sfinţenia, de la care vine în voi frica de Dumnezeu, şi apoi credinţa cea sfântă şi grija de biserica Domnului, după ordinea cea de la Domnul şi cea de la sfinţi, nu după cum este ordinea cea de pe pământ, căci biserica este casa Domnului şi are peste ea ordine din cer. Sculaţi-vă dis-de-dimineaţă, sculaţi-vă bine şi păstoriţi bine dacă aţi luat haină şi cârjă de păstor, că vi se va cere vouă lucrarea aceasta şi rodul ei, rodul dreptei credinţe peste fiii bisericii.

O, iată, durere de la voi se urcă la Domnul, păstori ai bisericii, căci voi în duminica aceasta staţi cu punga desfăcută ca să curgă în ea bănuţii din mâna celor ce au şi a celor ce nu au, şi aceasta este lucrarea în biserici în ziua aceasta. O, nu! Nu aşa se sărbătoreşte în duminica aceasta credinţa bisericii. Nu căutaţi să vă ascundeţi după cei de la început păstori şi apostoli, care străngeau pentru sfinţi, pentru cei săraci de la cei bogaţi, pentru cei săraci cu duhul, dar bogaţi în har şi în credinţă şi în lucrare, ca să poată ei pentru Domnul pe pământ, şi nu pentru pământ. Vă amintim de Iuda apostolul, de cel care desfăcea punga ca să cadă în ea de la cei ce dădeau pentru cei săraci ai bisericii şi pentru nevoile propovăduirii crucii, pentru Domnul Cuvântul, Care S-a făcut trup şi S-a sălăşluit între noi plin de har şi de adevăr acum două mii de ani, căci sosise pe pământ atunci împărăţia lui Dumnezeu, care trebuia vestită cu mers de colo-colo peste tot, iar apostolul Iuda dădea deo-

parte din pungă fiindcă era fur, iar Domnul a zis ucenicilor Lui: «Unul din voi Mă va vinde, unul din voi este diavol».

O, păstori ai bisericii, har şi rugăciune cu har, aceasta înseamnă ortodoxie, şi înseamnă naştere de fii născuţi de sus, din cuvântul lui Dumnezeu, şi sfinţiţi apoi să fie ei şi buni pentru cer şi sfinţi ca Domnul, iar altceva în afară de acestea înseamnă altceva, nu înseamnă împărăţia Domnului cu oamenii. O, aveţi grijă mare ce lucrare faceţi în numele Domnului, în numele ortodoxiei, căci banul strică totul în om, strică omul la minte şi la credinţă şi îi strică frica de Dumnezeu. O, nu vă măriţi, nu vă lăudaţi că sunteţi păstori şi că staţi peste biserică. Găina cotcodăceşte şi dă de veste că a lăsat ouă în cuib, biata de ea, dar ea nu ştie dacă vor ieşi pui din ouăle ei, dacă sunt bune de sămânţă de pui, dacă vor fi puse sau nu sub cloşcă pentru ca să se ivească viaţa şi învierea puilor, care aşteaptă în ou. Aşa este şi cu păstorul care-şi vesteşte lucrarea sa şi haina sa de păstor fără să aducă Domnului rod din ea pentru cer, pentru învierea omului.

O, dacă toţi cei care se împărtăşesc cu trupul şi sângele Domnului prin biserică, dacă toţi aceştia ar fi pentru Domnul aşa cum Domnul este pentru ei, atunci ar fi mântuire mare peste ei, dar iată, nu iubesc pe Domnul fiii bisericii, ci iubesc păcatul şi tot ce este pe pământ. Şi iată minune de la Domnul: vine Domnul cu sfinţii Lui pe pământ la masă de cuvânt, vine Domnul cu părinţii bisericii şi grăiesc ei cu Domnul şi cu biserica Lui în zi de duminică şi de pomenire a dreptei credinţe.

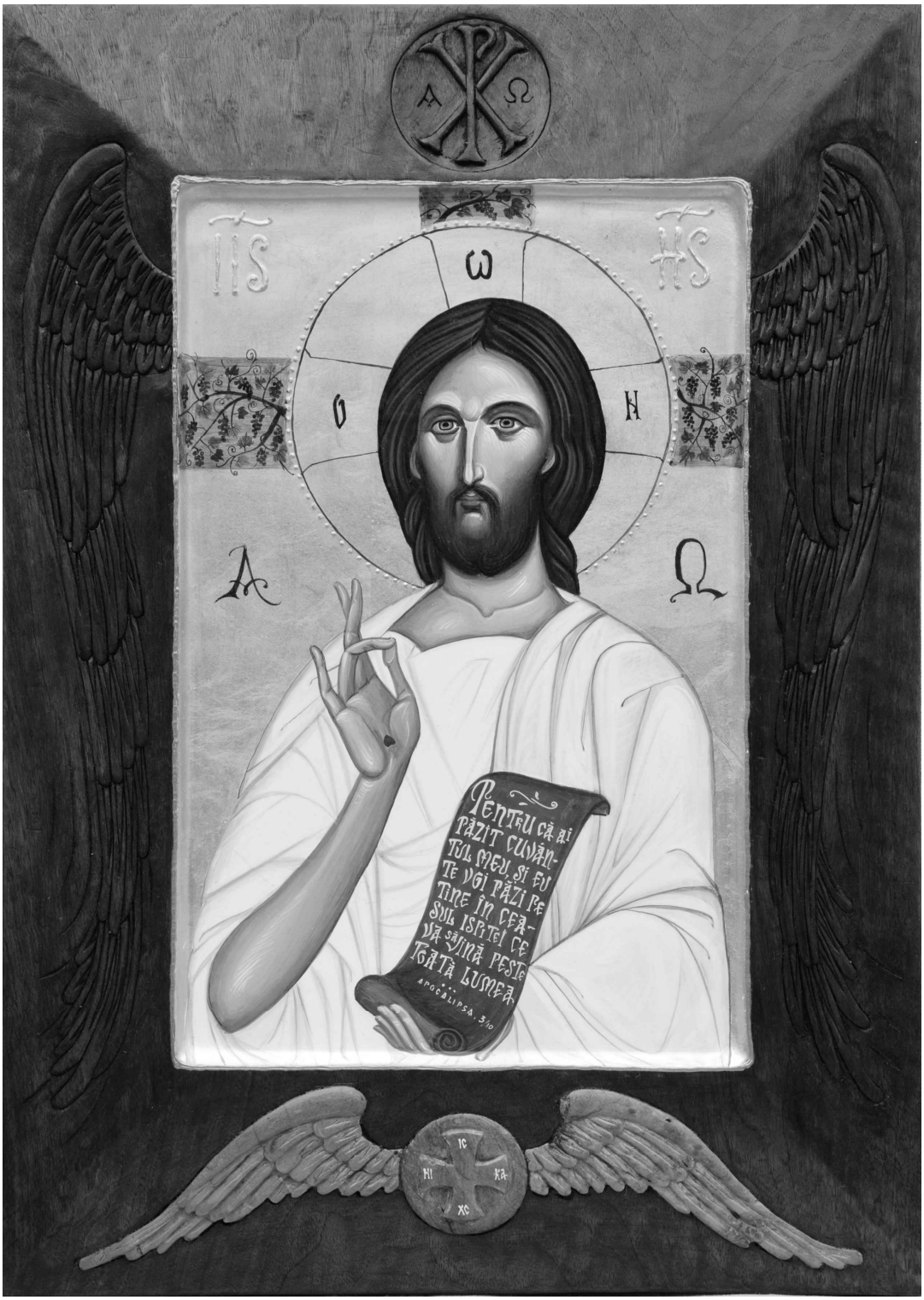
Ne-a folosit Domnul pe pământ pentru împlinirea cu noi a Evangheliei Lui, iar azi El vine cu noi pentru împlinirea venirii Lui cu sfinţii, pe care a anunţat-o El Însuşi că va fi şi că va veni.

Vine Domnul! Luaţi aminte, o, luaţi aminte, fii ai ortodoxiei, dar luaţi aminte, voi, păstori ai turmei. Vine Domnul! Ce răspuns veţi da voi Lui?

O, vino, Doamne, vino mereu, vino cu sfinţii Tăi, căci oamenii au stricat toată rânduiala casei Tale, şi trebuie să lucrezi Tu, şi cei din cer! Vino, Doamne, vino, căci Duhul şi mireasa zic: Vino! Amin.

—— Da, vin curând, vin, dar iată, vin mereu şi Îmi gătesc calea pentru ziua cea mare a venirii Mele şi spun cuvânt în zi de duminică, de pomenire a dreptei credinţe, şi zic: mai mare pedeapsă au ortodocşii care nu merg la biserică şi nu ţin predaniile toate în toată vremea, predanii lăsate de părinţi plini de har, mai mare vină au aceştia decât aceia care rătăcesc prin toţi spinii, pe la secte, de nu ştiu aceştia să deosebească dreapta de stânga lor. Aşadar, păstorii bisericii vor avea de dat răspuns greu dacă s-au ales să se facă păstori. De la păstori trebuie să se vadă şi să înveţe pe Dumnezeu fiii bisericii, iar păstorii trebuie să fie ca Dumnezeu şi să fie ei calea, adevărul şi viaţa Domnului în faţa celor ce au de ales să meargă spre Domnul. Amin.

O, păstori ai bisericii, iată-i pe fiii cei ortodocşi, folosiţi de Mine, Domnul, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în acest timp! Se împlineşte pe pământ acum Evanghelia venirii Mele cu sfinţii, şi vin în casa Mea şi grăiesc vouă cuvânt de trezire şi vă îndemn să faceţi deosebire între lup şi păstor, între ucenic şi diavol aşa cum am făcut Eu, căci Iuda îşi dădea deoparte din punga în care se punea pentru nevoile săracilor bisericii, iar Eu, Domnul, l-am numit vânzător şi l-am numit diavol, căci era ascuns. Când omul se ascunde cu ceva, îngerul rău îl îndeamnă pe el aceasta, şi iată câtă învăţătură trebuie să fie pusă peste fiii casei Domnului

Pentru că ai păzit cuvântul meu, și Eu te voi păzi pe tine în ceasul ispitei ce va să vină peste tot pământul lumea.
Apocalipsa 3:10

mereu, mereu!

O, trebuie pocăinţă multă şi umilinţă multă. Altfel zadarnic cred cei ce cred şi strigă la Domnul pentru ei. Trebuie credinţă neamestecată cu păcatul şi cu faptele lui fel de fel. Să umble în lumină cei ce cred spre Dumnezeu. Să fie curaţi la inimă şi la faptă cei ce vor să iubească pe Domnul. Amin.

O, pace vouă, celor ce Mă ajutaţi şi staţi sub crucea venirii Mele de azi cuvânt pe pământ! Voi sunteţi fiii ortodoxiei, căci cei ce lucrează, aceia se dovedesc a fi fii şi ucenici ai Mei. O, rămâneţi în iubirea Mea, fiilor, rămâneţi poporul Meu, via Mea, sădirea Mea cea scumpă, fiilor. Eu sunt cu voi tot timpul. Aşa să fiţi şi voi cu Mine, aşa să fiţi şi voi, fiilor. Voi sunteţi casa Mea, casa în care Eu sălăşluiesc şi masa la care cinez cu sfinţii Mei şi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24 februarie/9 martie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

În zi de duminică, Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă las cu sfinţii Mei, Mă las în jos pe nor deasupra grădiniţei cuvântului Meu din mijlocul neamului român şi ne aşezăm cuvânt în carte, Eu, şi sfinţii Mei. Cei patruzeci de sfinţi mucenici pătimitori în Sevasta, pomeniţi în cer şi pe pământ deodată, au stat să Mă aştepte să cobor Eu cuvânt, căci ziua ce a trecut a fost ziua lor de pomenire, iar Eu cu dragoste mare îi am azi la masa Mea de cuvânt, căci cobor cu sărbătoare de cuvânt pentru cruce, pentru iubire, căci crucea înseamnă iubire, iubire de Dumnezeu înseamnă ea pentru om, iar povara postului cel pentru prăznuirea învierii Mele a ajuns la mijlocul lui, şi mai trebuie iubire şi curaj în iubire ca să ajungem la împlinirea cea de şapte săptămâni a acestei vremi de post, vreme dulce pentru cei din cer de la iubirea de Dumnezeu a celor de pe pământ biserică a lui Iisus Hristos, biserica Mea, trupul lui Hristos cu toate mădularele lui, casa Domnului şi cei ce locuiesc în ea, trăirea întru Mine a celor ce Mă iubesc.

O, pace ţie, poporul Meu, care Mă primeşti aici, la izvor! De aici izvorăsc Eu cuvânt peste pământ şi de aici Mă împart.

O, pace şi vouă, celor ce Mă aveţi de aici de hrană cerească, de învăţătură peste voi!

O, pace şi ţie, neam român, neamul Meu cel de la sfârşit de timp! O, de ce spun Eu că eşti tu neamul Meu cel de acum? Pentru că în mijlocul tău am pe poporul cuvântului Meu, căruia Eu i-am dat naştere de sus, din cer, prin cuvântul Meu cel izvorât din gura Mea peste el vreme de aproape şaizeci de ani pe vatra ta, neam român.

O, pace şi vouă, vouă, popoare de peste tot pământul! Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, rostesc peste voi: Pace vouă! Duhul lui satana vă împinge la răzvrătire între voi, dar Eu, Domnul, vă zic: Pace vouă! Pace între voi! Credincioşi sau necredincioşi lui Dumnezeu şi venirii Lui de acum cuvânt peste pământ, pace zic, pace vouă! Poruncă nouă vă aduc: iubiţi-vă unii pe alţii precum v-am iubit Eu! O, iubiţi-vă unii pe alţii, căci altfel vă urâţi. Precum v-am iubit Eu iubiţi-vă, precum v-a iubit Tatăl, de M-a dat pe Mine crucii şi răstignirii apoi, ca să nu piară cei ce cred în Mine, ci să aibă viaţă veşnică. Omul nu are pieire, dar are bine sau rău veşnic, are ori

viaţă veşnică, ori durere veşnică, iar viaţa cea de dinaintea veşniciei i-a fost omului dată ca să trăiască ori pentru Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul şi pământul şi lumea, ori pentru satana, cel care a răsturnat statul lui Dumnezeu în om. Eu l-am făcut pe om ca să locuiesc în el cu voia Mea, cu iubirea Mea, cu împărăţia Mea în om, dar satana, după ce a fost înfiinţat de om împotriva Mea în om, a lucrat voia omului apoi şi a răsturnat voia Mea în om şi şi-a făcut omul rost de voia sa, de suferinţă, de viaţă fără de Dumnezeu pe pământ, chiar dacă el plânge după Dumnezeu, după bine, căci Dumnezeu înseamnă binele omului, nu altceva înseamnă binele lui, precum binele nu înseamnă altceva pentru om decât Dumnezeu, Unul Dumnezeu.

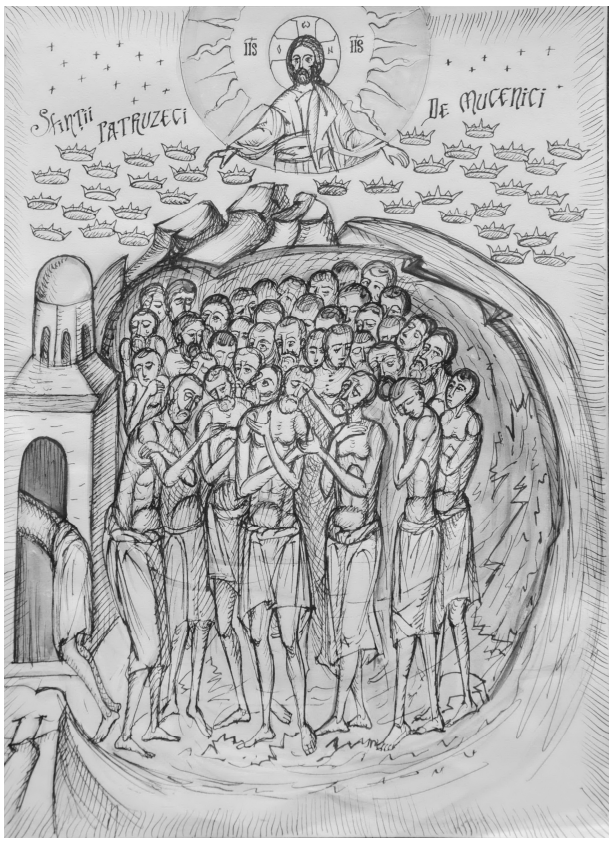
O, e pildă pentru om Domnul Cel Unul din trei: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, ca tot aşa să petreacă şi omul întru lucrarea sa înaintea lui Dumnezeu, căci nu este bine să fie omul singur, nu este, precum nici Dumnezeu nu este din Unul singur. Când omul este singur, poate face voia sa peste el, poate satana, aşa cum a putut la început când a stat omul despărţit de om pentru voia şi puterea lui satana apoi peste om, căci atunci s-a înfiinţat răul în om, răul cel împotriva sa însuşi şi împotriva lui Dumnezeu în el, căci l-a despărţit de Dumnezeu pe om acest rău, iar voia de sine a omului s-a făcut satană pe pământ.

O, nu este bine să fie omul singur, ci este bine să fie ca Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, toţi întru Unul, iar Eu, Domnul, am spus răspicat: Acolo unde sunt uniţi doi şi trei în numele Meu, acolo sunt Eu, acolo, şi nu sunt unde omul este singur, chiar dacă omul caută să zică altfel în fel şi chip ca să-şi facă rost de neascultare şi de nesupunere faţă de cuvântul rostit peste om, să-şi facă omul rost de voia sa peste el, iar Eu am rostit cuvânt de binecuvântare pentru cei ce stau uniţi întru Mine, şi iată, aduc la masă cuvântul celor ce au stat uniţi sub binecuvântarea Mea, de am putut Eu fi cu ei în vremea mărturiei lor cea pentru Mine în cetatea Sevasta.

O, vă dau rând la masa Mea de cuvânt, mucenici iubitori şi răbdători cu Mine. Aţi iubit şi aţi răbdat atunci pentru numele Meu, pentru mărturia Mea, şi iată, aţi iubit şi aţi răbdat şi aţi aşteptat, fiilor, cu ziua voastră de pomenire între sfinţi, ziua care a trecut înaintea acesteia, că dor le este la sfinţi de masa Mea de cuvânt pe pământ aici. Binecuvântată să vă fie intrarea în cartea cuvântului Meu şi dorul vostru şi iubirea şi aşteptarea! Toţi sfinţii Mei au aşteptat şi aşteaptă venirea Mea pe pământ. O, pace vouă la masă de cuvânt cu Mine şi cu cei ce iau de pe masă pentru hrana lor cea din cer. Amin.

— *O, cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru, ca Tine, o, Doamne, Care faci minuni? O, slavă Ţie, din cer şi până pe pământ, de pe pământ şi până în cer slavă Ţie, Doamne, Tată, Fiule şi Duhule Sfinte, Unule Dumnezeu lăudat şi mărit! Toată făptura Te slăveşte, Dătătorule de viaţă Doamne. Ne aplecăm cu rugăciune spre Tine şi-Ţi spunem: O, adu vremea aceea să nu se mai despartă de Tine omul,*

Doamne, ci să Te slăvească pe veci de veci, căci Tu eşti Atoateziditorul. Noi nu ne-am despărţit de Tine în vremea încercării iubirii noastre de Dumnezeu, şi am rămas uniţi şi nedespărţiţi de Tine, iar cel unul între noi temător de ziua încercării a căzut în slăbiciune de sine şi a fost înlocuit, că ai pus la loc această lipsă dintre noi şi am rămas noi cu numărul întreg, slăvind iubirea noastră de Tine înaintea Ta şi înaintea celor ce ar fi dat să ne despartă pe noi de Dumnezeu în vremea aceea, iar Tu ne-ai întărit mult şi ne-ai păstrat ai ei, ai mărturisirii cea pentru Tine. O, adu, Doamne, pe pământ vremea Ta cu oamenii, şi adu aceasta acolo unde se vrea mare împotrivirea omului, căci omul nu poate singur să scape de sub puterea vrăjii întunecate a acestui veac înşelător şi trecător ca şi orice înşelare care-l prinde pe om sub ea.

O, Te rugăm pentru neamul român, ţine-l, Doamne, sub mantia Ta, şi dă-i putere şi duh de sus poporului cuvântului Tău din mijlocul acestui neam, ca să stea înaintea Ta cu veghe pentru Tine şi pentru neamul român, că este nevoie de Tine, Doamne, şi e slab în iubire de Dumnezeu neamul român şi îi trebuie ocrotire şi iubire prin ea, căci Tu ai aşezat spre împlinire venirea Ta pe vatra lui în mijlocul popoarelor de pe pământ, care nu mai dau să-şi sfârşească goana lor după vânt. O, întoarce mersul popoarelor, întoarce-l spre Tine, Doamne, şi fă aceasta pentru jertfa iubirii de Tine a atâtor sfinţi, care Te-au mărturisit pe pământ cu nădejdea că vei veni cu împărăţia Ta, care va dăinui pe vecii.

O, ce greu, ce greu e pe pământ, Doamne! Pe pământ trebuia să fie împărăţia cerurilor la vedere peste tot, iar dacă ea nu este, este încordare, este răzmeriţă, este nedragoste şi nesupunere prin iubire, este voia omului, este ca omul cel fără Dumnezeu, pentru că omul nu ştie să fie adevărat în cuvânt. El zice cu gura, săracul, zice: „Fie, Doamne, voia Ta pe pământ ca şi în cer“, *dar nu Te lasă şi nu Te ajută să împlineşti Tu aşa, căci omul îşi are lucrarea lui pe pământ, bietul de el. O, e mare iubire viaţa sub cruce, Doamne. Trebuie să dea deoparte omul trăirea cea după voia sa şi trebuie să-şi ia crucea şi să meargă după Tine, nu după sine, nu după voia sa, ci după voia Ta.*

O, Domnul sălăşluieşte în cămara inimii şi face din voi ritori ai Săi prin lucrarea Duhului Sfânt, dar supuneţi-vă Lui cu iubire, o, oameni de pe pământ.

Viaţa sub cruce este dulce şi rămâne pe vecii cu plata ei şi capătă înviere omul, capătă ca şi Domnul, Care a înviat prin cruce. Aşadar, daţi Domnului toată slava, toată viaţa, toată închinarea în toată vremea, şi va veni Domnul şi va împlini cu omul aşa, iar împărăţia Lui nu va avea sfârşit, nu va avea, căci aşa este scris.

O, aşa, Doamne, aşa să împlineşti, curând, curând să împlineşti aşa, căci sfinţii în cer şi pe pământ aşteaptă pe Domnul şi-I strigă Lui: Vino! Amin.

— O, strigaţi-Mă să vin, strigaţi-Mă de sus şi de jos, o, sfinţi, iubiţii Mei copii! Strigarea voastră Îmi dă putere, Îmi dă venire, Îmi face cale, iar calea Eu sunt, Eu Însumi. Când am venit pe pământ acum două mii de ani i-am arătat omului calea, i-am arătat crucea, i-am arătat lucrarea Mea în mijlocul oamenilor credincioşi şi necredincioşi şi învierea Mea apoi prin cruce. I-am arătat Eu Însumi omului că trebuie să postească post de patruzeci de zile ca şi Dumnezeu, ca să poată birui duhul lumii şi toată ispita acestui duh, ca şi Dumnezeu să poată.

O, Mă uit pe pământ, Mă uit în mijlocul neamului român, la care Eu cobor cuvântul gurii Mele, Mă uit şi văd nelegiuire mare asupra legilor sfinte lăsate prin sfinţii părinţi pe pământ pentru asemănarea omului cu Mine, cu Dumnezeul lui. Mormane de carne văd în vreme scrisă pentru post peste om, iar carnea s-a stricat şi a fost aruncată la gunoi şi n-au mai mâncat-o oamenii, fiindcă s-a stricat. O, nici n-ar trebui să atingă mâna de carne, dară să mai mănânce oamenii carne în vreme de post! O, acolo unde se calcă peste legile sfinte, acolo nu este iubire şi nu este frică de Dumnezeu pentru iubire, ci este împotrivire asupra lui Dumnezeu, iar Eu am spus să-şi ia omul crucea şi să urmeze Mie, aşa i-am spus omului să facă.

O, nu treceţi înaintea Domnului cu judecăţile şi cu voile voastre, voi, fii ai neamului român, căci voi sunteţi trecuţi creştini la Dumnezeu, ţară creştin-ortodoxă. Grăiesc cu voi aproape, măi fiilor, căci Eu, Domnul, am în mijlocul vostru venirea Mea cuvânt pe pământ. O, nu pot să vă umplu de puterea cea plină de har a statului Meu între voi cuvânt, nu pot dacă voi prin călcarea legilor sfinte împiedicaţi creşterea voastră duhovnicească şi înţelegerea de către voi a înţelepciunii de sus când ea vine pe pământ cuvânt la voi. Iubirea de voi înşivă este cel mai mare vrăjmaş al Meu şi al vostru şi Mă lăsaţi pe Mine în lături şi treceţi înaintea Mea cu judecăţile voastre, cu obiceiurile şi gândurile voastre, cu puterea pe care ziceţi că o aveţi şi că o ştiţi împărţi, dar aceasta vine peste voi prin păcatul cel de la început al omului nesupus lui Dumnezeu, prin mândria vieţii, o, fii români. Le-aş da sfat conducătorilor de peste voi să vă călăuzească sufletul spre Domnul pentru ocrotirea voastră de la El spre voi în vremi de dureri şi de ispite, dar nici ei nu-L împlinesc pe Domnul în ei, iar voi nu aveţi de unde lua povaţă şi faptă pentru împlinirea Mea în voi. O, vă dau Eu, vin Eu şi vă dau sfat, vin Eu din cer şi vă dau. Nu Domnul să fie numărat al doilea după voi, ci voi fiecare să vă număraţi al doilea după Domnul, iar pe Domnul Întâiul pentru voia cea de peste voi, şi va fi ocrotire mare peste neamul român, căci va fi Domnul mare pentru el, iar el va fi cel ocrotit.

Un ceas, şi vine Domnul cu toată slava Sa şi vine cu putere. Să se aşeze tot omul în genunchi şi să-şi ceară iertare la Domnul pentru toate păcatele lui şi să ceară apoi ocrotire şi iubire pentru voia Domnului pe pământ, căci voia omului depărtează pe Domnul şi toată ocrotirea cea de sus.

Purtător de cruce să fie omul, căci

viaţa fără cruce este ruşinoasă, este carne şi fire, carne şi sânge, şi acestea nu au viaţă veşnică, nu au moştenire cu cerul.

Binecuvântată să fie purtarea crucii şi puterea care vine peste om de la aceasta, şi binecuvântaţi să fie cei ce au iubire pentru Domnul, iar cei ce nu iubesc pe Domnul, să fie anatema, precum este scris, până ce ei se vor înţelepţi să meargă cu pocăinţă spre Domnul, spre Cel ce izbăveşte pe cel care-L cheamă pe El, şi oricine va chema numele Domnului va fi izbăvit, precum este scris, va fi mântuit, va fi cel ocrotit, va fi Domnului credincios. Amin, amin, amin.

10/23 martie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

În zi de duminică Eu, Domnul, Mă las cuvânt peste pământ şi Mă aşez în carte cu povaţă de viaţă, căci vieţii îi trebuie hrană, îi trebuie putere, îi trebuie pe Dumnezeu mereu, mereu, iar omul este departe, departe de Dumnezeu şi de taina vieţii, fiindcă omul nu ştie, nu vrea să ştie ce este viaţa şi de unde vine ea.

Mă aşez cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu de la izvor, iar tu eşti împărţitor de hrană, împărţitor de viaţă şi de hrană pentru viaţă, căci Domnul este viaţa omului, iar cuvântul Său este hrana vieţii. Sunt Domnul Iisus Hristos, dătătorul de viaţă. Cu duh dătător de viaţă am venit pe pământ şi M-am împărţit în toate părţile ca să ia oamenii pe Dumnezeu în ei, o, şi am găsit puţină iubire de Dumnezeu în oameni, ca şi acum când iarăşi vin şi iarăşi Mă împart şi iarăşi puţină iubire găsesc pentru întâmpinarea Mea.

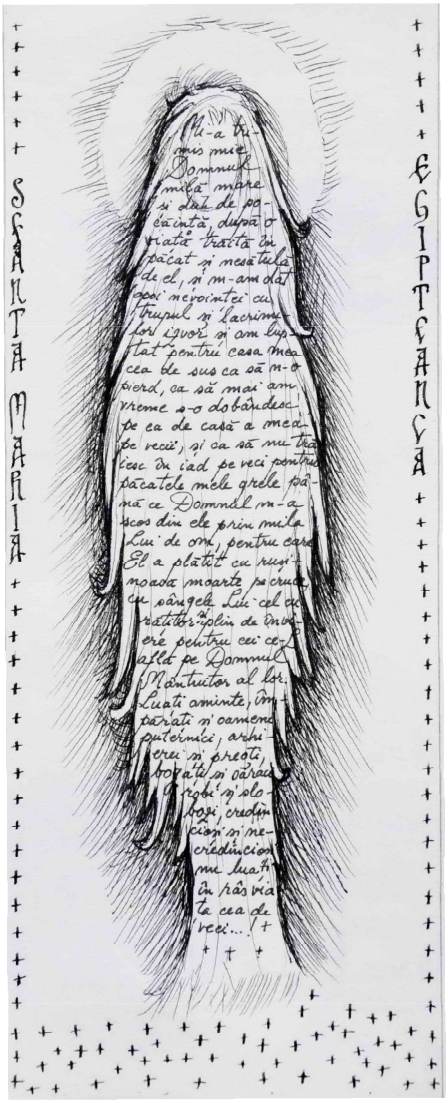
Cu duhul învierii vin şi n-au oamenii iubire şi nu Mă întâmpină când vin. O, de ce n-au oamenii iubire de Dumnezeu, fiilor? Îi amăgeşte păcatul, mereu, mereu îi amăgeşte păcatul, că li se face dulce şi le ţine loc de iubire în ei, o, şi Mi-e tare milă de toţi oamenii, măi fiilor. E otrăvită cu păcatul fiinţa lor, şi plânge cerul după ei şi plânge suspinul Meu pe lângă ei în zilele acestea de venirea a Mea cuvânt peste pământ, căci păcatul este otrava care îl mănâncă pe om şi din care omul mănâncă, fiindcă n-are cine să le arate oamenilor calea vieţii.

O, trebuie mult iubit Dumnezeu de către cel care îndrumă omul pe calea vieţii. Grăim în ziua aceasta despre Duhul Cel dătător de viaţă, Duhul Care îl luminează pe om făcându-l lumină şi împărţitor de lumină ca şi Dumnezeu, căci viaţa lui se face lumină oamenilor şi luminează întunericul şi văd oamenii să meargă şi unde să meargă şi cu cine să meargă pe cale, dar mai întâi omul trebuie să nu mai vadă lumea şi mersul ei cel cu păcat, căci în lume omul este supus păcatului, fiindcă e tare slab omul şi are în el otrava păcatului, o are dintru început, de când omul s-a despărţit de Dumnezeu pentru păcat prin neascultare, iar după neascultare urmează păcatul.

O, poporul Meu de peste tot al cuvântului Meu cel de azi, fereşte-te, fiule, de neascultare de Dumnezeu şi de cuvântul lui Dumnezeu, căci după neascultare urmează păcatul, iar păcatul este despărţirea de Dumnezeu a omului, este moarte păcatul şi îi trebuie înviere apoi omului, trebuie să vină Domnul la el şi să-l strige să învieze, să iasă din păcat şi să iasă din el păcatul, mai întâi din minte şi din inimă, şi apoi din trupul lui tot. Această povaţă s-o ia de la tine tot omul care vede

lumina Mea în mijlocul tău, lumină în tine şi în jurul tău, iar în ziua aceasta vin la tine, poporul Meu, vin cu oaspeţi cereşti la masa ta cu Mine.

Se pomeneşte bisericeşte în ceata cuvioaselor Maria Egipteanca, cea care a înviat din păcat când Eu, Domnul, am luminat mintea şi inima ei cu Duhul Cel dătător de viaţă cu Care am venit să lucrez şi să luminez pe pământ, şi i-am dat ei înviere şi lucrare apoi împotriva păcatului, că după înviere omul trebuie să lucreze mult şi mereu înviere în el şi despărţire de duhul lumii, care îl ispiteşte din urmă, şi multă, multă iubire de Dumnezeu şi unire cu Dumnezeu îi trebuie celui înviat, căci altfel nu poate omul să rămână viu după ce înviază din păcat.

Iubirea îl curăţă pe om de păcat, şi aceasta va grăi la masa cea de azi Maria Egipteanca, plină de dor de cuvânt în ea, plină de dor, căci S-a făcut Domnul iubire şi dor în ea, şi numai aşa a putut ea lupta cu moartea care stăpânise mădularele ei până ce s-a trezit în ea dragostea, care a trezit-o pe ea.

O, pace ţie, fiică luptătoare, pace ţie la masa Mea cu poporul cuvântului Meu cel de azi! Amin.

— *Şi eu Îţi zic Ţie: pace Ţie, Iisus Hristos, Ţie şi numelui Tău cel frumos, Domnul meu, Domnul învierii! O, câtă înviere mi-ai dat! O, câtă milă ai arătat sufletului meu cel atât de păcătos şi trupului meu cel atât de abătut de la poruncile vieţii, Doamne! O, cât de bun eşti cu cei pierduţi de tot când Tu le ieşi în cale ca să le dai înviere, Doamne! Trăgeau din mine duhurile păcatului ca dintr-un stârv, şi Te-ai milostivit de mine, Doamne, şi m-ai scos din lume şi m-ai călăuzit departe de ea şi i-ai scăpat de păcatul din mine pe cei mulţi, cărora le ologeam puterea cea bună prin otrava cea dinăuntrul meu, şi care se făcea moarte în mulţi. Am slăbit atâtea suflete prin pofta din mine, care trăia cu multul în mădularele mele începând de la dorirea inimii, iar apoi mi-a rămas inima plină de jale în toată vremea mea din pustie pentru sufletele slăbite de mine în vremea desfătărilor mele trupeşti.* „O, ce-am făcut asupra lor!“, *aşa-mi spuneam, şi Te rugam pentru mântuirea mea şi a lor, Doamne.*

Voiesc să-l rog pe om să se lase de păcat, să strig la toţi să vină după Domnul, să-L caute să le dea învierea şi ridicarea din păcat, căci omul se ascunde mult în el cu păcatul când vrea să nu i-l ştie ceilalţi, şi e în mare primejdie cel ce se ascunde. Eu nu m-am ascuns cu păcatul şi nu mi-a fost greu să mă arăt cu el şi nu mi-a fost greu

să-mi recunosc păcatele înaintea Domnului şi înaintea tuturor, căci inima curată este cea care nu se ascunde în ea cu nimic bun sau rău, şi pe aceea o ajută Domnul cu dragostea cea de sus, căci de ar ascunde omul pe cele ce le iubeşte cu inima sa, o, nu se poate ascunde nici în el, nici în altul, căci duhul descoperirii lucrează mult din cer pe pământ, mult cât nu se suie la mintea omului cât lucrează acest duh, care scoate la lumină pe cele ascunse de om, ori spre izbăvirea, ori spre osândirea lui.

O, bietul om, o, bietul om! Zice omul că înnebuneşte dacă nu ia din păcat, şi îi este dor de păcat şi de înşelarea de la păcat, dar el, omul, este nebun dacă iubeşte păcatul şi nu mai are cum înnebuni mai mult dacă are atâta dor de păcat, atâta neastâmpăr, atâta pribegie pe calea lui după păcat, şi e nebun de pribeag omul, iar păcatul este mai nebun, mai tare peste om cu cât omul este mai gol de ajutor, de Dumnezeu, Care-l ajută pe om împotriva păcatului, dar omul fuge de Dumnezeu şi fuge după păcat, săracul.

O, fii ai păcatului, căutaţi spre naşterea cea din nou, căci sunteţi pedepsiţi de păcat aşa cum am fost eu până la ziua învierii mele din păcat. E pedeapsă în voi păcatul. Vine Domnul pe pământ cuvânt şi vă strigă la El. Răspundeţi strigării Lui şi iubirii Lui, că El e Domnul învierii şi vă poate învia spre o viaţă dulce şi spre roade dulci ca şi El. Neascultării de Dumnezeu îi urmează păcatul, şi iată de ce cade omul în păcat. Nimeni să nu se mire de ce ajunge să facă păcat. Face pentru că nu ascultă ceea ce Domnul îi cere să asculte şi să facă. Nu este păcat mai mare ca neascultarea, iar după ea urmează păcatele ei. E vremea de post şi de rugăciune pentru izbăvire de păcate, iar oamenii n-au putere, n-au frică, n-au voinţă pentru această ascultare.

O, fii ai păcatului, ascultaţi, ascultaţi de orânduielile cele de la Dumnezeu şi de la sfinţii Lui. Puneţi în voi dragostea de Domnul, că de la ea şi cu ea vin toate bunătăţile ei şi vă va veni învierea şi va veni la voi harul, pe care Domnul mi l-a dat şi mie când m-a despărţit de păcat prin lumina Lui cea de sus, care m-a învăţat viaţa. O, lăsaţi-vă spre salvare, căci ea vă caută. Iubiţi postul de bucate şi de păcate, că de la păcatele voastre vin toate suferinţele de pe pământ, toate suferinţele voastre. Păcatul atrage mânia lui Dumnezeu şi pustietate atrage. Rămâne pustiu de oameni pământul când nu mai poate duce pe el omul şi păcatele lui.

O, fii ai păcatului, sculaţi-vă şi învioraţi pământul de sub voi făcând poruncile Domnului pe pământ! O, ce frumoase sunt de împlinit poruncile Domnului! Dacă vreţi să vedeţi rodul acestor frumuseţi trebuie să împliniţi cu dor şi cu iubire aceste porunci. Ele sunt poruncile vieţii, şi toate cele zece câte sunt, sunt cuprinse întru una: să iubeşti pe Dumnezeu şi pe aproapele tău. Iubirea este din cer, nu de pe pământ. Ea este cer, nu este pământ. O, ce fericiţi ar fi pe pământ oamenii dacă ar căuta cu mult dor şi drag să împlinească amănunţit poruncile vieţii! O, ce fericit ar fi Domnul să aibă ascultare de la om!

O, câtă înviere ar avea omul şi cât de înviat ai fi Tu în el, Doamne, dacă el ar iubi şi ar căuta să asculte şi să facă poruncile vieţii! Iată, Tu şi poporul Tău de azi, Doamne! O, dacă n-ai fi Tu cu ei, n-ar fi nici ei cu Tine! Dar Tu ai iubit mult şi ai zidit acest popor ca să faci bine oamenilor din mijlocul lui, că iată cât de mult şi bogat izvor s-a făcut cuvântul Tău peste pământ din acest loc binecuvântat, în care Tu şi cei din cer aveţi sălaş şi lucrare cerească între oameni! O,

învaţă-i mereu, învaţă-i ascultarea de Dumnezeu, învaţă-i, Doamne, mereu, şi dă-le har şi lucrare cu har. Fă să se înmulţească peste pământ această lumină şi sună, Doamne, învierea şi vino, că iată, vii şi strigi, şi dă-le har celor ce dau să Te audă, că şi mie mi-ai dat, şi m-ai ajutat, Doamne, să lupt şi să Te am şi să Te păstrez al meu, Dumnezeul meu, iar Tu pe mine să mă păstrezi a Ta, că acesta mi-a fost dorul după ce duhul învierii l-am avut de la Tine peste fiinţa mea atât de pierdută până atunci.

O, slavă Ţie şi harului Tău peste pământ, Doamne! Cetele cereşti sunt slava Ta şi Te slăveşte slava Ta, Te slăvesc cetele cereşti, Îşi slăvesc Stăpânul, căci între cei din cer este ascultare şi este iubire şi este Dumnezeu. Amin.

— Iată învăţătură de înviere sun Eu, Domnul, prin sfinţii Mei, prin cei ce s-au izbăvit de păcat şi s-au sfinţit pentru Mine pe pământ! O, câtă ajutorare ai tu prin cei din cer alături cu Mine la masa Mea de cuvânt cu tine, poporul Meu! Te las spre odihnă de sub cuvântul Meu cel de azi şi Mă pregătesc să cobor cu mama Mea Fecioara şi să grăim cu tine, fiule, şi să grăim peste pământ şi peste popoare, căci de aici împart cuvântul Meu peste pământ.

O, de ce puteţi voi să rămâneţi cu Mine, fiilor? De ce lumea nu poate cu Dumnezeu? Acestea vom căuta să le desluşim cu înţelepciune de sus în ziua de praznic sfânt, care urmează. Umblaţi, aşadar, mereu la ceea ce azi v-am învăţat pe voi şi pe cei ce iau pe Domnul de la voi, umblaţi la taina ascultării şi sprijiniţi-vă cu ea şi cu lucrările ei, căci cei ce nu ascultă greşesc apoi, măi fiilor.

O, poporul Meu, fii destoinic la învăţătură şi apoi la împlinirea ei peste tine, căci tu trebuie să fii ocrotitul Meu şi trebuie lucrat pentru aceasta. Nu strângem masa între Mine şi tine. Mă întorc cu zi de praznic împărătesc, fiule poporul Meu. Unii pe alţii să ne aşteptăm şi să ne primim, fiilor. Amin, amin, amin.

24 martie/6 aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Dumnezeieştii Buneivestiri

E zi de praznic împărătesc în cer în această zi, după orânduiala lăsată prin sfinţi pentru cei din cer şi pentru cei de pe pământ, care iubesc pe cele din cer, iubind ei să petreacă odată cu cei din cer slava sărbătorilor cereşti, spre aducerea-aminte a lucrărilor lui Dumnezeu între oameni, căci toate spre mântuirea oamenilor se lucrează în cer, şi apoi pe pământ se aşează ele şi lucrează credinţă şi mântuire în oameni şi lucrează bucurie în cer şi pe pământ.

Eu, Domnul, Îmi fac în ziua aceasta de praznic sfânt dovada dumnezeirii Mele. Sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Sunt Dumnezeu şi Om. Am Tată şi mamă şi sunt din cer venit, şi sunt şi de pe pământ, căci am venit pe pământ ca să Mă vestesc oamenilor că Eu sunt Cel ce sunt, că este Dumnezeu, că Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt lucrează mult şi mereu în cer şi pe pământ şi nu stă Dumnezeu din lucrarea Sa. Cel ce a făcut cerul şi pământul, o, cum să stea, cum ar putea să stea din lucrarea Sa vreo clipă, după ce a făcut această facere şi după ce l-a zidit pe om?

Am venit din cer pe pământ acum două mii de ani, şi am venit apoi de pe pământ în cer, iar acum, o, acum vin iar din cer pe pământ. Vin şi Mă duc, Mă duc şi

vin şi sunt mereu pe cale. Am îngeri însoţire şi slujire şi acoperământ, căci tainic lucrez, şi nu dau deoparte perdeaua de deasupra Mea până ce de la margini la margini voi fi vestit şi cunoscut şi aşteptat şi mult dorit şi iubit, căci Eu sunt iubirea cea fără de început şi fără de sfârşit, fiindcă aşa este Dumnezeu, nu are început şi nici sfârşit, ci are doar iubire, iar ea nu va pieri.

O, cum să fac? Dau să Mă sfătuiesc cu cei de pe pământ cum să fac să le pregătesc bucurii. Încă de la facerea cerului şi a pământului, mai înainte de a-l zidi pe om, încă de pe atunci am lucrat să-i pregătesc omului bucurii cereşti, bucurii cu Dumnezeu şi de la Dumnezeu, dar omul a dat mereu să-şi pregătească el bucurii chiar şi în raiul în care l-am aşezat spre bucuria Mea şi a lui, numai că el, omul, nu-şi poate pregăti decât dureri, bietul de el. Bucuriile omului sunt numai cele de la Domnul lucrate şi dăruite lui apoi aşa cum s-a pregătit acum două mii de ani zi de bucurie venită pe pământ, şi apoi prin îngeri a fost ea vestită şi aşezată să fie spre pomenire, căci venise ziua zămislirii Mele în mamă Fecioară, iar când a venit această clipă s-a făcut lumină de îngeri în jurul Fecioarei şi glas îngeresc a vestit-o pe ea că va fi mama lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, că va veni Domnul pe pământ şi Se va îmbrăca în trup, Se va aşeza sămânţă de Om în pântecele ei şi Se va supune facerii prin naştere feciorelnică, şi numai din cer se va lucra şi va lua Dumnezeu trup pe pământ şi Se va naşte Prunc şi va creşte încet, încet ca şi omul şi va ajunge la vârsta de bărbat desăvârşit şi va plăti apoi vrăjmaşului omului preţul pentru răscumpărarea omului, care a murit prin păcat, care moare prin păcatul cel de la început al neascultării de Dumnezeu a omului în rai, şi va muri Dumnezeu, va muri ca omul şi va învia apoi ca Dumnezeu, căci trebuia plătită viaţa omului, şi numai Dumnezeu a putut să plătească, fiindcă hoţul este tainic, este ascuns, şi pe ascuns a lucrat de a făcut omului moarte, şi trebuia tot tainic să se pătrundă în locuinţa morţilor şi să se ia din ea avutul lui Dumnezeu, avutul cel furat. O, numai Eu, Domnul, numai Eu am putut să pătrund în casa hoţului, numai Cel tainic a putut aceasta, iar hoţul s-a înspăimântat mult când a aflat cine sunt Eu, Cel ce am pătruns în locuinţa lui şi Mi-am luat înapoi ceea ce el Mi-a furat.

O, acum două mii de ani s-a luminat încăperea unde locuia mama Mea Fecioara şi i-a spus ei slujitorul Domnului, i-a spus din lumină: *«Bucură-te, tu, Marie Fecioară! Tu eşti plină de har, plină de Dumnezeu şi de cele pentru El. El este cu tine şi binecuvântată eşti tu între femei şi vei zămisli în sânul tău şi vei naşte un Fiu şi vei chema numele Lui: Iisus. Acesta va fi mare, şi Fiul Celui Preaînalt va fi şi Se va chema, şi va sta El pe tronul Părintelui Său David şi va împărăţi peste casa Dom-*

nului în veci, căci împărăţia Lui va fi fără de sfârşit, că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă. O, nu te mira, tu nu ştii de bărbat, după cum spui, dar Duhul Sfânt Se va coborî acum peste tine şi vei fi umbrită de puterea Celui Preaînalt, şi de aceea Pruncul tău Se va naşte din tine şi Fiul lui Dumnezeu Se va chema El pe pământ şi în cer pe veci de veci. Amin!».

Amin a zis atunci Fecioara mama Mea. O, ce mare bucurie, ce clipă măreaţă a fost coborâtă pe pământ în ziua aceea în care Eu, Domnul, am coborât prin lucrarea Duhului Sfânt şi prin cuvânt îngeresc în pântecele mamei Mele Fecioara, cea plină de harul cel de sus, prin care ea aştepta pe Domnul! O, ce mare este omul şi tot înăuntrul lui, ce mare este cel ce aşteaptă pe Domnul! Vine peste el ziua bucuriei, vine pe neaşteptate, vine Domnul la el şi Se sălăşluieşte în el şi-Şi face casă la el şi masă de cină cerească aşează apoi cu cel ce Îl aşteaptă pe El. O, iată ce face aşteptarea cu credinţă a Domnului pe pământ!

M-am pregătit dis-de-dimineaţă în ziua aceasta ca să cobor cu praznic sfânt, cu masă de praznic pe pământ. Am cu Mine pe împărăteasa, pe mama Mea Fecioara. M-a purtat ea în pântece acum două mii de ani şi M-a născut apoi şi M-a dat Tatălui, şi M-a dat oamenilor credincioşi şi necredincioşi, M-a dat ca să-Mi lucrez lucrarea pentru care am venit de la Tatăl pe pământ. Iată, în zilele acestea vin iar, vin aici, în acest loc, şi Mă fac cuvânt şi Mă aşez în carte şi ies înaintea oamenilor Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, îmbrăcat în cuvânt şi în nor de heruvimi purtat. De iubire vin, de bucurie vin, că voiesc să fac dovada dumnezeirii Mele şi să pun iubire pentru Dumnezeu în om, şi nimic nu este cu neputinţă la Dumnezeu. Am venit şi vin pe pământ, şi vin din cer. Sunt Dumnezeu şi Om, căci am Tată şi mamă, şi vin şi din cer, şi vin şi de pe pământ la cer, vin şi Mă duc, Mă duc şi vin şi nu stau din lucru şi sunt mereu pe cale şi Eu sunt calea omului spre Dumnezeu.

O, omule, Eu sunt Calea. Eu sunt Cel ce te călăuzeşte, şi nu este nimic şi nimeni în afară de Mine care să te poată călăuzi şi să te aşeze pe calea care duce la fericire, la bucurie, că tu eşti lipsit de bucurie. Ţi-e dor de bucurie, dar bucură-te aşa cum s-a bucurat mama Mea Fecioara acum două mii de ani, când am venit Eu la ea însoţit de înger ca să Mă aşez înăuntrul ei şi să-Mi fac lucrarea cea pentru mântuirea ta, omule scump. O, iată ce te învăţ Eu acum: Îţi amintesc de mulţimea de oameni care se adună la slujbele bisericeşti la sărbători şi hramuri mari, şi această mulţime se uită mai ales la suita de preoţi slujitori, împopoţonaţi toţi în veşminte de sfinţenie, pe care ei nu le ţin în cinste, şi se uită biata mulţime de oameni şi li se strânge inima uitându-se ca la nişte

sfinţi la vederea aceea, aşa cum se strânge inima altei mulţimi de oameni care se strânge pe arene sau la carnavaluri, şi tot aşa se bucură şi aceştia la vederea celor văzute, şi pentru care ei se strâng. O, dar la sfânta Liturghie este suită cerească de slujitori slăviţi în cer, şi coboară ei pe pământ la slujbe sfinte între slujitori sfinţi, iar la această privelişte unică nu li se strânge inima celor adunaţi, după ce preotul în altar rosteşte şi cere Domnului binecuvântare spunând: Binecuvintează intrarea sfinţilor Tăi, Doamne! Iată, nu vede omul slava cea de sus, ci numai pe cea de jos, care îi ia ochii şi inima şi nu-şi mai duce ochii la Domnul, ci îi duce la slava cea trecătoare a omului care stă în numele Domnului peste mulţimi, sau în numele vrăjmaşului Domnului şi al omului pe pământ.

O, omule, o, omule scump, vino şi pe Golgota, vino, omule căutător, şi nu căuta numai să-L foloseşti, ci să-L şi iubeşti pe Cel ce umblă după tine suspinând ca să-L auzi şi ca să-L primeşti, şi lasă-te folosit de El pentru iubire de Dumnezeu şi de semeni, ca să fii ca El, ca să semeni cu El, cu Cel de pe Golgota, căci unde îţi este inima ta, acolo îţi este şi comoara, căci cei din lume au în lume şi comoara şi inima şi se desfrânează iubind păcatul, iubind lumea şi duhul ei.

O, omule, caută cu dor, caută să ai dor de binele cerului pe pământ şi să nu mai ai alt dor pe pământ. Ascult-o pe mama Mea Fecioara aşa cum au ascultat de ea mesenii de la nuntă când M-a luat cu ea la nuntă ca să Mă arăt acolo Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Dumnezeu şi Om, ca să-Mi strâng din loc în loc pe ucenicii Mei cei doisprezece, căci venise această vreme, iar Eu o ascultam pe mama Mea şi îi eram Fiu supus.

O, mamă Fecioară, găteşte-te acum şi grăieşte tu în mijlocul poporului cuvântului Meu, mamă. E zi de praznic împărătesc, mama Mea, e ziua Mea şi a ta şi a îngerului buneivestiri, mamă. O, e zi mare această zi, mamă.

— *O, marele meu Stăpân şi Dumnezeule mare, Te-ai făcut Fiul meu iubit acum două mii de ani, Doamne, iar eu m-am făcut mama Ta pe pământ. Nu poate omul să-Ţi pregătească zilele Tale de slavă, dar vin cei din cer şi le pregătesc, Fiule scump al meu. O, ce mare sărbătoare a aşezat pe pământ acum două mii de ani îngeraşul venit la mine cu vestea cea din cer a buneivestiri a naşterii Tale din pântecele meu cel fecioresc, ziua în care Tu Te-ai zămislit ca să Te naşti apoi, Doamne minunat întru sfinţi.*

Caută şi tot caută oamenii mari ai pământului, pe toate căile caută ei să ducă lumea la bine, dar numai Evanghelia Domnului, numai ea poate să vă unească şi să vă aducă vremi de bucurie, o, popoarelor de pe pământ. Nici o orânduire pământească nu va putea fără de Dumnezeu în ea să aşeze peste popoare pacea şi bucuria, ci numai dragostea de Dumnezeu va putea aceasta, numai ea schimbă omul la inimă şi la faptă, iar altfel omul rămâne hoţul care-L ascunde pe Domnul din faţa popoarelor ca să fure el împărăţia, el, hoţul, cel care înşeală noroadele toate că le va aduce binele, când nimeni în afară de Domnul nu poate aceasta.

O, departe, departe de Domnul sunteţi, popoarelor, şi departe de duhul păcii sfinte. Ascultaţi ceea ce vă spun: căutaţi după dragoste, de la care vă va veni în suflet căldura pentru cei din cer şi credinţa apoi. O, nu fiţi necredincioşi ca Israel, cel căruia nu i se strângea inima când vedea norul coborând înăuntrul lui cu Domnul, sau stâlpul de foc cu Domnul în el, care lumina calea poporului Is-

rael, şi acest popor a greşit prin neiubire şi prin necredinţă apoi şi a găsit cu cale să-l bată cu pietre pe Moise, prin care Domnul binevoia peste Israel. O, nu-L daţi pe Domnul din calea voastră! El vine cuvânt, cuvânt mult peste pământ ca să vă iasă în cale cu vremea bucuriei, cu vremea Domnului, iar voi nu vă purtaţi dulce şi frumos înaintea coborârii Lui la voi. O, dacă nu vreţi dureri şi încercări şi încordări, faceţi tot ce vă spune El să faceţi. Să vă doară adânc pentru toate păcatele pe care le-aţi făcut voi şi semenii voştri de lângă voi şi de peste tot pământul, şi să se vadă că vă doare adânc, ca să vină apoi vremea bucuriei şi a păcii peste voi. O, aceasta este lucrarea creştinului, nu alta este ea. Aceasta ar fi să fie lucrarea unui popor ortodox: să facă tot ceea ce Domnul îi spune să facă, şi să fie ascultare, căci neascultarea de Domnul aduce după ea păcatul, şi face omul păcat în locul ascultării pe care se cere s-o facă. O, ce a folosit omul dacă a făcut neascultare în rai?

Înfricoşaţi-vă, voi, popoare, şi părăsiţi voia de sine, voia care desparte pe om de Dumnezeu, de binele care nu vine decât de la Domnul! O, ascultaţi de El, popoarelor de pe pământ! Nu este pace fără Domnul. Îşi împarte Domnul cuvântul peste voi ca să vă aducă pacea. O, pace vouă, pace de la Domnul vouă! Voi nu ştiţi decât să vă războiţi între voi şi să luaţi pe cele ale aproapelui, care nu se cuvin vouă. O, pace vouă, pace şi nu război! Iar pentru ca să aveţi pace şi bine, faceţi tot ce vă spune Domnul să faceţi. Deschideţi cartea Lui, cartea Cuvântului lui Dumnezeu din zilele acestea, şi deschideţi Scripturile ca să găsiţi în ele vestirea acestei cărţi, că ea va veni şi se va deschide pe pământ şi va fi ea glasul Domnului peste vii şi peste morţi, căci este vestită de Scripturi cartea aceasta, şi ea este Domnul, Care vine pe pământ cuvânt în zilele acestea pentru toate popoarele ca să curgă ele spre acest munte de cuvânt şi să caute cu voia Domnului toate popoarele.

E zi de praznic sfânt între cei din cer şi coboară Domnul pe pământ la voi şi Se face cuvânt peste voi, o, popoarelor de pe pământ. Vă binevesteşte Domnul bucurie mare, cuvântul Său, care să vă aşeze în duhul păcii Lui. O, pace vouă, şi zi de praznic de bunăvestire atunci şi acum! Fiţi credincioşi. Mari şi mici câţi sunteţi pe pământ, fiţi credincioşi şi nu necredincioşi! Pipăiţi bine cu mintea şi cu credinţa cuvântul glasului Domnului, căci El este Fiul meu, Fiul Tatălui şi Fiul meu, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dovedit pe pământ acum două mii de ani şi vestit apoi spre toate popoarele. Amin.

Şi acum, Fiule Doamne, pecetluieşte grăirea mea peste pământ şi peste popoare. Eu stau de veghe la hotarele ţării şi ale neamului român, unde Tu Ţi-ai aşezat foişor de venire acum, la sfârşit de timp, şi-Ţi săvârşeşti strigarea glasului Tău peste tot pământul, o, Doamne. O, trebuie veghe şi de sus, şi de jos, şi să îndemnăm pe români să nu uite de Dumnezeu şi de îndatoririle pe care Domnul le cere la creştini. Post şi rugăciune, iubire şi răbdare, necălcare peste legile sfinte, credinţă şi lucrare de credinţă, şi mai ales primire pentru Domnul, Care vine, venire pentru Tine, Fiule al lui Dumnezeu şi al meu, Fiule Care vii ascultând ca un Fiu, căci lucrarea Ta a fost şi este ascultarea, o, Doamne al meu, o, Fiule iubit al meu, Care-Ţi ai foişor acum în mijlocul neamului român, la care vii cuvânt şi Te împarţi peste pământ cu dulce glas mântuitor şi salvator acum. Amin.

— O, ce bucurie, mamă! E praznic de bucu-

rie această zi de praznic. *„Bucură-te, cea plină de har!“*, aşa a rostit ţie îngerul buneivestiri în ziua aceasta acum două mii de ani şi M-a vestit ţie că voi veni şi Mă voi arăta pe pământ Dumnezeu din Dumnezeu, Fiu al lui Dumnezeu, în pântecele tău aşezat spre naşterea Lui între oameni, o, mamă Fecioară. Binecuvintez cu mare iubire veghea ta peste neamul român. Curând, curând voi grăi iarăşi cuvânt peste neamul român spre înţelepţirea lui şi spre împlinirea cuvântului Meu de peste el, mamă. O, pace ţie peste neamul român şi veghe peste el de la Noi, mamă! Amin.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi, de ce poţi tu să rămâi cu Mine şi să crezi aşa? Dacă ai fi numai tu şi numai aproapele tău laolaltă în numele Meu, o, fiule, şi dacă n-aş fi şi Eu al treilea mereu ca să însufleţesc iubirea şi credinţa şi frăţia dintre fraţi, o, tu n-ai putea să rămâi al Meu şi numai al Meu şi te-ai duce de lângă Mine, dar ieslea Mea de cuvânt te ţine tare cu credinţa şi cu nădejdea şi cu jertfa, iar pentru jertfă ţi se dă plată, ţi se dă credinţă prin dar. Tu şi fratele tău, dar şi Eu sunt, iar Eu sunt Cel ce vă ţin ai Mei pe voi şi lângă Mine vă ţin. O, ce rău şi-au făcut cei care au plecat! Au plecat că n-au avut minte, de aceea au plecat de lângă voi şi de lângă Mine şi de lângă locul izvorului Meu de cuvânt, şi n-are cine să-i mai ajute şi să-i mai ocrotească pe ei pe unde sunt, ci numai dragostea voastră de Mine şi de oameni, numai ea a mai rămas cu pomenirea numelui lor înaintea Mea pe masa de la voi, fiilor mijlocitori prin rugăciune înaintea Mea. Dar starea lor nu este bună, fiilor, căci cei ce Mă părăsesc, Mă părăsesc, şi nu se pot dezvinovăţi pentru aceasta.

O, adu-ţi aminte, poporul Meu, de mama Mea Fecioara, care a spus meseniilor de la nunta din Cana să facă ei tot ce le voi spune Eu să facă. Aşa şi voi, măi fiilor, faceţi tot ce Eu vă spun să faceţi şi să împliniţi, şi aşa Mă veţi ţine cu voi, şi aşa veţi rămâne voi lângă Mine, şi Eu lângă voi, şi lumea nu ne va despărţi.

V-am întrebat pe voi: de ce lumea nu poate cu Mine? Cine iubeşte duhul lumii şi faptele ei, o, cum să poată cu Mine? Dar cine iubeşte Duhul Meu şi lucrarea Lui peste pământ, cum să poată fără Mine cel ce a ales să iubească aşa? O, veţi putea să rămâneţi cu Mine, şi Eu cu voi numai dacă veţi face mereu tot ce vă voi spune să faceţi, măi fiilor, iar altfel nu poate rămâne cu Mine cel ce dă să fie al Meu. De aceea Eu v-am învăţat şi vă spun iar şi iar: umblaţi la taina ascultării, căci cei ce nu ascultă, după neascultare urmează păcatul, măi fiilor, urmează despărţirea de Dumnezeu prin păcat, fiilor. O, de-ar învăţa aceasta bine toţi cei care dau să creadă în cuvântul Meu cel de azi şi să fie şi ei ai Mei prin împlinirea toată a acestui cuvânt peste ei!

O, nu păcătuiţi, voi, cei care v-aţi ales şi vreţi să fiţi ai Mei, iar Eu al vostru să fiu. Iată ce vă spun: Dacă între voi sunt dintre cei care pentru dreptatea şi starea dorită loruşi apasă şi învinuiesc şi numesc sub vină pe cei prin care-Mi port povara lucrării venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc aşa ziua slavei, o, dacă sunt între voi dintre cei care lovesc în părţi suflete care-şi pot şubrezi apoi credinţa şi dragostea de lucrarea Mea şi de purtătorii ei, dacă sunteţi deprinşi să vă dezvinovăţiţi aruncând cu nemulţumire în părţi cuvinte asupra celor ce vă călăuzesc şi vă cresc pentru Mine amănunţit, o, vindecaţi-vă, şi mergeţi apoi să-i vindecaţi şi pe cei doborâţi de voi cu nemulţumirile voastre răsturnate peste ei, căci omul alunecă cu uşorul spre ură, şi nu trebuie

hrănit cu ură nici un om, că are nevoie de dragoste omul, nu de ură. Şi fiţi atenţi că ura dacă se iveşte în om şi creşte în om, ea ucide în două părţi apoi, ba chiar în trei părţi dacă ea este hrănită, dacă inimi slabe nu pot s-o respingă ca să plece ea, ca să nu-şi facă ea cuib şi vieţuire apoi în cuib, spre căderea celor slabi.

Şi vă voi mai povăţui pe voi în multe, fiilor, căci am lucrare de ocrotire peste voi. Iar acum să slăvim pe mama Mea Fecioara, pe împărăteasa, căci Eu sunt Fiu de Împărat, iar ea este mama Mea, mireasa Mea, şi este împărătească. Am fost un duh cu ea în toată vremea ei cea de dinaintea buneivestiri prin înger peste ea, şi am fost apoi un trup cu ea până ce am crescut în pântecele ei spre naşterea Mea Prunc împlinit la trup, şi iarăşi am fost şi sunt un duh cu ea în aceeaşi locuinţă cerească pe vecii, iar Tatăl binecuvintează mereu, mereu lângă Mine calea Mea spre oameni, pe împărăteasa, pe mama Mea Fecioara.

O, slavă numelui Meu şi al tău, mamă, nume împărătesc, mama Mea, iar Tatăl Savaot Se bucură de bucuria zilelor slavei Mele cu cei din cer pe pământ.

O, Tatăl Meu, bucură-Te de Mine şi cu Mine, şi minuni să fie pe pământ prin cuvântul Tău rostit de gura Mea în această vreme slăvită! Binecuvintează neamul român pentru paza şi pacea lui, Tată, şi scoate de peste el pe cei străini cu totul de Dumnezeu şi de voia lui Dumnezeu, căci neamul român este neam creştin după nume, dar să fie şi cu viaţa, căci viaţa Mea am dat-o ca să am pe pământ neam creştin, Tată.

Acum las pacea Mea peste tine, popor al cuvântului Meu. Te cuprind în braţe, căci sunt Păstorul tău şi Dumnezeul tău, şi ai grijă să ştii cine stă în braţe, ai grijă să fii mic şi curat ca să te pot purta în braţe, ca să te pot avea, ca să nu te pierzi şi ca să nu te pierd, fiule, şi ca să rămâi tu pe vecii al Meu, poporul Meu să rămâi, poporul Meu român, şi să te am în cer pe vecii, şi cerul cel nou şi pământul cel nou să pot să-ţi dăruiesc. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, şi cartea Mi se deschide când bat ca să intru.

O, laudă, Ierusalime român, laudă pe Domnul, Cel ce trimite cuvântul Său pământului şi aleargă repede cuvântul Său! Am ales pământul şi neamul român pentru întoarcerea Mea, pentru a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ ca să grăiesc cuvântul Meu oamenilor şi să alerge el peste tot spre deşteptarea locuitorilor pământului că vine Mirele, şi iată, se aşterne masa nunţii, căci Tatăl Mi-a spus că se apropie ziua nunţii Mele şi a miresei Mele, din lume chemată să-Mi fie mireasă, şi să se gătească ea pentru Mirele ei, Care vine.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Mirele nunţii şi am mireasă aleasă din români un popor pregătit de Mine, de cuvântul Meu cel de azi, şi vin şi-Mi pun cuvântul gurii Mele pe masa lui, pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, şi cheamă la nuntă cuvântul Meu, cheamă

la pregătire şi la gătire pentru masa nunţii, pentru haina nunţii pe cei care vor să stea la masă cu Domnul, cu Mirele Care vine, căci este scris că vine.

Fac în ziua aceasta de duminică, fac aducere-aminte a primei Mele veniri şi a lucrărilor ei în mijlocul poporului Israel, la care Tatăl M-a trimis atunci să vin şi să Mă nasc în mijlocul lui şi să cresc şi să Mă dovedesc Fiu al lui Dumnezeu, venit de la Tatăl Dumnezeu, şi a trebuit să se împlinească cu Mine în mijlocul acestui popor lepădarea lui de Mine, de Moştenitorul viei Tatălui Meu, căci M-a lepădat acest popor, M-a scos afară din vie, după cum era scris, şi M-a răstignit pe cruce, dar Eu am înviat cu mare biruinţă asupra vrăjmaşilor Mei şi împărăţesc în veci, căci sunt Cel veşnic. Grăiesc în duminica aceasta de cea de acum două mii de ani a acestei sărbători, pomenită atât de măreţ de biserica pravoslavnică şi numită Duminica Floriilor această duminică, Duminica Intrării Domnului în Ierusalim.

Aveam în Betania trei prieteni scumpi Mie, care Mă iubeau pentru că Eu îi iubeam pentru iubirea lor de Mine şi pentru credinţa lor în cuvântul Meu de peste ei. Ei erau Maria şi Marta şi Lazăr. Şi dacă Lazăr cel atât de iubit Mie se îmbolnăvise, au trimis la Mine surorile lui veste de boala celui iubit, iar Eu le-am spus la ucenici că această boală nu-i spre moarte, ci pentru ca prin ea Fiul lui Dumnezeu să Se preamărească, şi am spus la ucenici: *«Să mergem în Iudeea, căci Lazăr a adormit, şi Mă duc să-l deştept, căci a murit, şi Mă bucur că n-am fost acolo, ca voi să credeţi mai mult»*. O, M-am dus şi l-am strigat pe Lazăr din mormânt după patru zile, şi el M-a ascultat şi a înviat, şi mulţi iudei au văzut aceasta şi au crezut în Mine, şi dintre ei au spus fariseilor, şi aceştia s-au adunat apoi şi au făcut sfat împotriva Mea, căci se temeau ca nu cumva să creadă toţi în Mine, şi a spus Caiafa în ziua aceea că mai bine este ca Eu să mor, şi că de va şti cineva unde sunt, să le dea de veste şi să Mă dea pe faţă ca să Mă prindă şi să Mă ducă la ei.

O, ce mari sunt aceste amintiri, ce sfinte, ce vrednice de trăit, căci am venit cu şase zile mai înainte de Paşti

la Betania şi Mi-au făcut ospăţ cei dragi, şi Lazăr şedea la masă cu Mine, iar Maria Mi-a spălat picioarele cu mir de nard adevărat şi Mi le-a şters cu părul capului ei şi s-au umplut tot şi toate de mirosul mirului, iar Iuda s-a întristat de risipa aceasta, căci era fur fiindcă lua din punga cea bisericească, lua pentru el din punga cea pentru săraci, dar Eu am spus: *«Pentru ziua înmormântării Mele a păstrat Maria mirul, nu pentru săraci»*. O, era gloată multă adunată acolo ca să Mă vadă pe Mine şi să-l vadă pe Lazăr cel înviat, iar a doua zi mulţimea de norod strânsă la praznic, auzind vestea că Eu sunt în Ierusalim şi că l-am înviat pe Lazăr, Mi-a stat în întâmpinare cu stâlpări de finic şi-Mi strigau cu toţii: *«Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!»*, iar Eu am aflat un asin tânăr şi am şezut pe el şi am intrat la praznic în Ierusalim şi S-a preamărit Domnul în ziua aceea, şi au înţeles ucenicii ceea ce la început când le-am spus n-au înţeles, dar au văzut ei preamărirea Mea în urma îmbolnăvirii şi apoi a morţii şi apoi a învierii lui Lazăr, care pentru preamărirea Mea a suferit el acestea, şi M-a preamărit mult, mult norod care a auzit de minunea învierii lui Lazăr. Şi a venit apoi Golgota Mea, moartea

Mea, aşa cum a prezis Caiafa, şi apoi învierea Mea.

O, am zis în ziua aceea a Floriilor: *«Dacă-Mi slujeşte cineva, să vină după Mine, şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu şi Tatăl îl va cinsti pe el, dar acum sunt tulburat cu sufletul şi spun: Părinte, preamăreşte numele Tău!»*, iar Tatăl Mi-a răspuns din nor: *«L-am preamărit, şi iarăşi îl voi preamări»*, şi a auzit tot norodul şi s-au întrebat mulţi, zicând: *«Ce a fost aceasta: tunet? A vorbit cu El un înger?»*, iar Eu le-am spus tuturor: *«Nu pentru Mine, ci pentru voi a venit glasul acesta, căci acum este judecata acestei lumi, şi stăpânitorul ei va fi gonit afară, iar Eu când voi fi înălţat de pe pământ îi voi trage pe toţi la Mine»*.

O, cu bucurie şi cu durere am grăit Eu în ziua aceasta de duminică despre cele petrecute acum două mii de ani, când norodul adunat la praznicul din Ierusalim, şi care auzise de minunea învierii lui Lazăr, a luat stâlpări de finic în mâini şi M-a preamărit cântând: *«Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului,*

Împăratul lui Israel!». În ziua aceea mulţimea Mă preamărea, dar Eu eram întristat, şi am grăit cu Tatăl întristarea Mea, şi Tatăl Mi-a răspuns din nor despre moartea şi învierea Mea, zicând: *«L-am preamărit şi iarăşi voi preamări numele Domnului!»*, iar Eu eram cu sufletul întristat. Îmi amintesc de Mine, Cel întristat, în clipa când norod mult Mă preamărea cântându-Mi Osana. Îmi amintesc toate, Îmi amintesc împreună cu pravoslavnicii Mei, cu cei adevăraţi ai Mei aşa cum erau de adevăraţi ai Mei cei trei prieteni scumpi ai Mei din Betania, care adesea Îmi aşterneau masa când poposeam cu ei şi cu mulţi iudei, care se adunau pe lângă ei să Mă vadă, să Mă audă şi să înţeleagă toate cele despre Mine, şi pentru care venisem de la Tatăl pe pământ în mijlocul lui Israel. Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăşi gura Mea şi Mă aşez cu el în cartea Mea cea de azi şi grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii şi-i spun lui aşa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăşi vin, şi vin la tine, că aşa a voit Tatăl cu tine şi cu Mine acum, pentru sfârşit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău şi cu toată fiinţa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe această vatră acum, la sfârşit de timp, şi trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credinţa fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredinţă. Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine şi cu sfinţii şi să posteşti de carne şi de lapte şi de ouă şi de peşte timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregăteşti pentru cele sfinte ale Mele apoi şi pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele şi să fii neam pravoslavnic prin acestea. O, Mă doare că nu vrei să asculţi de legea bisericească, de la sfinţi aşezată peste tine, şi de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlineşti cu viaţa ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu şi cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, şi tu trăieşti lumeşte de tot şi nu creştineşte pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, şi grăieşte cu tine, şi grăieşte din tine peste toate popoarele şi le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să aşeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

O, Mă doare, neam român, Mă doare că nu pot să-Mi împart cu tine durerea Mea cea de ieri şi cea de azi aşa cum Mi-am împărţit-o cu cei din Betania prieteni ai Mei, la care aveam popas şi odihnă pentru paşii Mei purtaţi mereu pe cale pentru lucrările Mele peste pământ atunci. Iată, intru la tine cuvântând peste tine şi dau să Mă mângâi cu tine de durerea Mea, şi să te doară şi pe tine cu Mine durerea Mea, şi nu să te distrezi lumeşte aşa cum duhul lumii te ţine să-i slujeşti numai lui cu voinţa şi cu dorinţa mereu, mereu. O, tu eşti neam ales dacă Tatăl Mi-a pregătit în tine venirea Mea cea de azi şi colina pe care poposesc cu sfinţii când vin pe vatra ta cuvânt şi praznic de cuvânt, şi când se strâng pe lângă glasul Meu la sărbători sfinţii din cer, care vin cu Mine la tine, şi se strâng toţi cei din români care M-au aflat aici şi iubesc ei să vină şi să stea cu Domnul la masă ca să am cu cine sta la masa Mea de cuvânt pe vatra ta, şi aceştia sunt pravoslavnicii Mei, iar când ei vin la izvorul Meu de cuvânt şi la poporul Meu de lângă izvor, Eu îi povăţuiesc pe ei, Eu le dau lor putere pentru Mine şi-i învăţ amănunţit să facă voia Mea ca nişte pravoslavnici adevăraţi, că iată, biserica ortodoxă, pravoslavnică după nume, şi-a uitat menirea şi nu mai

are asemănare cu sfinţii şi cu părinţii, cu pravoslavnicii Mei, şi i-a rămas ei numele şi atât, şi strig la ea şi plâng cu cei din cer, şi cu Tatăl plâng de răceala ei de Dumnezeu şi plâng în cuvânt, aşteptând să rodească în mijlocul ei cuvântul Meu şi fapta lui, că a venit vremea să Se preamărească Domnul din mijlocul acestui neam, acum, la sfârşit de timp, şi iată, Se preamăreşte în cuvânt peste popoare, şi n-am decât o mânuţă de popor ascultător Mie în tot poporul român, şi vreau să înmulţesc binecuvântarea Mea peste tot neamul român şi strig la el, strig mult la el, ca să Mă audă acest neam şi să asculte de Domnul Dumnezeul lui, ca să rămână înaintea Mea acest neam.

O, neamul Meu cel de azi, neam român, de mult grăiesc în mijlocul tău cuvântul Meu, de mult grăiesc cu tine şi pentru tine şi voiesc să creşti de la Mine şi să fii muntele Meu cel înalt şi sfânt şi să dau popoarelor lumina Mea cea de azi din mijlocul tău, că este scris în Scripturi că vor căuta popoarele spre muntele Meu cel înalt şi vor lua lumina şi cuvântul lui Dumnezeu, şi vor căuta cu legea şi cu calea Mea pentru ei mulţi, mulţi.

Ţi-aş da poruncă sfântă şi tare să iubeşti pe Dumnezeu cu toate ale tale în fapta ta, dar porunca Mea dacă nu se împlineşte la cuvânt, ea poate să se împlinească prin usturime, căci lacrima Mea este multă după tine, şi unde ea cade ustură, şi ştii că ustură. Dar Eu te iubesc, ca şi Tatăl te iubesc, şi vreau să nu te usture pe tine, ci să te binecuvintez vreau, şi trebuie să vrei şi tu pe cele bune peste tine, neam român, neamul Meu cel de azi, la care Domnul vine cu zilele venirii Lui acum. O, vino spre mărire, neam român, că asta-ţi este menirea ta cea de la Dumnezeu! O, vino spre iubire de Dumnezeu, că Eu vin la tine ca să Mă preamăresc în curând în mijlocul tău, şi am o mânuţă de ucenici, care-Mi fac întâmpinarea şi intrarea Mea la tine.

Ca în Ierusalim intru la tine, neam român, şi am purtători de Dumnezeu, am ca asin pe poporul Meu cel mic de la izvorul Meu de cuvânt. O, nu căuta numai spre treburile tale, căci Eu sunt pe vatra ta şi te aştept să ieşi întru întâmpinarea Mea ori de câte ori poposesc cu cuvântul Meu cel pentru tine pe vatra ta, o, ţara Mea cea de azi.

Iubiţi-vă ţara, o, fii români, căci ţara în care voi staţi are nume mare în cer, şi se cheamă după Scripturi Ţara strălucirii, şi nu dau cei înţelepţi din tine, o, ţara Mea de azi, nu dau să se uite bine şi să vadă bine în cuvântul Meu cel de azi şi să înţeleagă cu Mine venirea Mea cea de acum cuvânt pe vatra neamului român.

O, deşteptaţi-vă mintea şi credinţa, voi, cei înţelepţi ai neamului român, ca să vă numiţi după adevăr înţelepţi, iar altfel voi sunteţi trupeşti şi atât, iar Eu, Domnul, plâng pe vatra neamului român, plâng în cuvânt şi aştept să ia înţelepciune din cer cei înţelepţi ai acestui neam şi să înţeleagă cu ea pe Domnul, pe Mine, pe Cel ce vine şi-Şi pregăteşte ziua slavei, ziua nunţii. Amin.

Am grăit în ziua aceasta de praznic împărătesc, am grăit neamului român şi îl aştept pe el să împlinească voia lui Dumnezeu peste el, şi neam pravoslavnic să fie el pe pământ, căci am spus cu mulţi ani în urmă că tot cel ce se va îmbrăca în cămăşuţa de creştin se va numi român, şi iată ce nume mare este în cer acum numele de român, pentru lucrarea cuvântului Meu, care grăieşte din nor peste acest neam de aproape şaizeci de ani, ca să pregătească Domnul slava Sa cea mare pe acest munte de cuvânt.

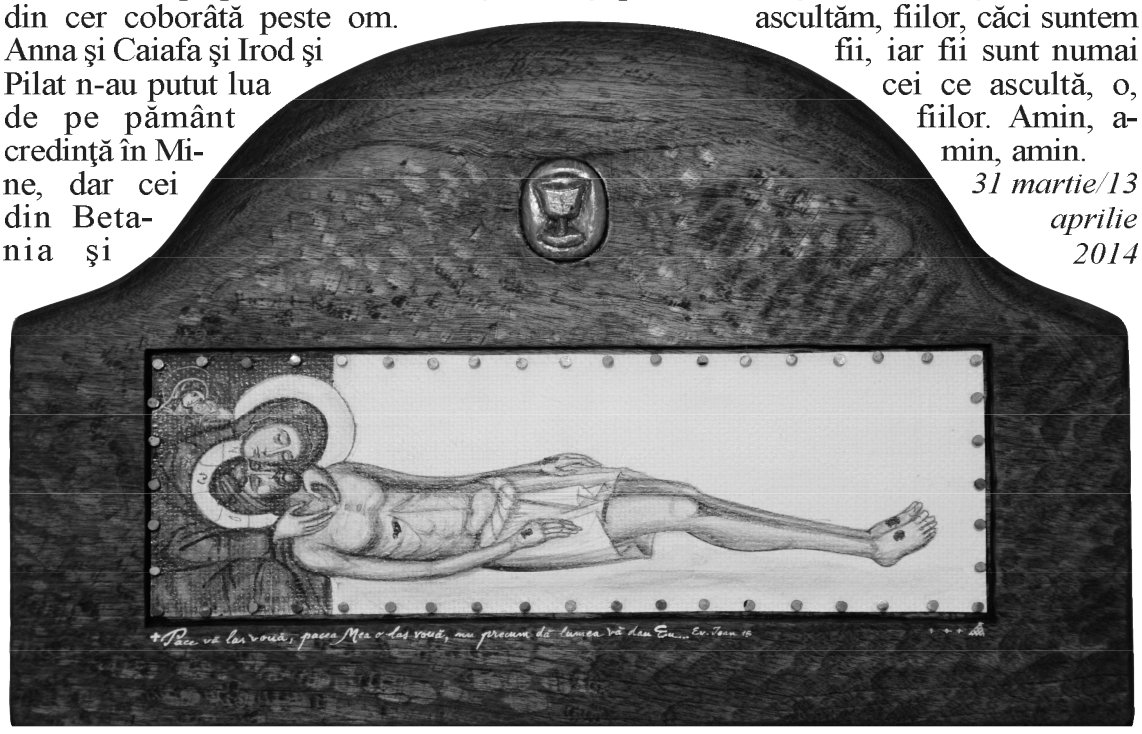
Înălţime cerească să fie pământul român, căci slava cuvântului Meu străluceşte de deasupra lui şi aşează slavă peste

acest pământ ales acum, la sfârşit de timp, iar Eu, Domnul, cu dulce glas mângâios Îmi las cuvântul venirii Mele peste neamul român, ca să înţeleagă el slava Mea, slava lui cea de la Dumnezeu, soarta lui între neamuri.

O, pace ţie, neam român! Peste şase zile voi fi pe vatra ta cuvânt sfânt pentru praznicul Învierii Mele, pentru duminica cea slăvită a Fiului lui Dumnezeu, Care a fost răstignit de poporul iudeu şi a înviat a treia zi, după Scripturi. Vom cânta curând, curând *„Hristos a înviat!“*, dar Eu, Domnul, aştept acel Paşti sfânt, în care zi poporul român să fie adevărat cu viaţa lui cea de creştin, să fie neamul Meu cel pravoslavnic după faptă, iar Eu, Domnul Dumnezeul lui, să Mă bucur cu toţi cei din cer de învierea lui, de credinţa lui cea de sus împărţită lui, căci când credinţa este luată de pe pământ, nu este ca şi cea din cer coborâtă peste om. Anna şi Caiafa şi Irod şi Pilat n-au putut lua de pe pământ credinţă în Mine, dar cei din Betania şi ucenicii Mei cei doisprezece, puţinei după număr, şi toţi urmaşii lor şi ai credinţei lor apoi, au luat din cer credinţă şi dar de credinţă, şi au rămas în credinţă dacă au luat din cer. Iar Eu, Domnul, spun în ziua aceasta aşa cum am spus acum două mii de ani mulţimii care se purta după Mine pentru minunea învierii lui Lazăr, şi spun aşa: Dacă-Mi slujeşte cineva, să vină după Mine, şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu, şi Tatăl Meu îl va cinsti pe el. Amin.

O, pace şi ţie, ţie, poporul Meu de la izvor, asinul Meu cel mic, de care Eu Mă sprijin ca să vin şi să intru în carte cuvânt şi să Mă împart peste pământ popoarelor! O, pace ţie, şi multă ascultare să lucrezi tu şi să nu oboseşti ascultând, căci ascultarea ta este odihna care Mă odihneşte pe Mine şi pe cei din jurul tău, dar şi pe tine, căci şi Eu ascult, şi trebuie să ascultăm, fiilor, căci suntem fii, iar fii sunt numai cei ce ascultă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2014

se distribuie gratuit

Ilustraţiile revistei: lucrări de grafică, tapiserie, pictură şi sculptură ale Atelierului de creaţie creştin-ortodoxă „Noul Ierusalim“ - Pucioasa